

Een indianenverhaaltje voorlezen

Er leefde eens heel lang geleden een klein indianenjongetje dat Hiawatha heette. Het liefst peddelde hij in zijn kano op de woeste rivier, door de valleien en de stroomversnellingen.

Eens wilde Hiawatha een groot jager worden. Dan zou hij achter herten aanzitten, hij zou de grote beer Mishemokwa willen opjagen en met zijn pijl en boog op konijntjes willen schieten.

Hiawatha was al een heel goede spoorzoeker geworden. Hij keek altijd heel goed naar de dieren in het bos. Er waren eekhoorns en vogels, konijnen en bevers, marters en wezels. Dan pakte hij zijn pijl en boog en richtte op een konijn.

Maar voordat hij kon schieten, waren alle dieren weer in hun holletjes gekropen en de vogels lachten hem uit vanaf de hoogste takken van de bomen. Toen Hiawatha zich omdraaide om weg te gaan, zag hij opeens een merkwaardig spoor in het zand. Hij boog zich voorover om beter te kunnen zien. Zijn hart klopte sneller. "Misschien heb ik een nieuw soort dier ontdekt," dacht hij.

Op handen en voeten volgde hij het spoor. Plotseling werd hij opgeschrikt door een snerpend geluid. Toen hij opkeek, staarde twee griezelige ogen van een enorme sprinkhaan hem aan.

Hiawatha schrok zo dat hij met een schreeuw opsprong en het op een lopen zette. De dieren van het bos kwamen uit hun holletjes gekropen en riepen: "Hiawatha is bang van een sprinkhaan." Hiawatha kreeg een kleur van schaamte.

Maar de dieren hielden niet op met lachen. "Bang van een sprinkhaan," gierde een konijntje terwijl hij met zijn poot op de grond stampte van pret. "Bang van een sprinkhaan ha, ha, ha."

Toen werd Hiawatha erg boos. Stel je voor, een konijntje dat hem uitlacht. Hij greep zijn pijl en boog en begon achter het konijntje aan te rennen.

Toen hij het konijntje eindelijk te pakken had, zette hij het diertje tegen een rotsblok, pakte zijn boog en richtte zijn pijl op zijn slachtoffertje. Het konijntje beefde van angst en smeekte om in leven te mogen blijven. Toen Hiawatha de tranen in zijn ogen zag, liet hij zijn wapen zakken.

Het konijntje huppelde weg en alle dieren uit het bos waren blij. Toen nam Hiawatha het besluit om nooit meer te gaan jagen. Hij legde zijn boog over zijn knie en brak hem in twee stukken.

Al ging Hiawatha niet meer op jacht, toch zwierf hij nog vaak rond op zijn eiland. Op zekere dag ontdekte hij weer sporen op de grond.

Op zijn tenen volgde hij het spoor. Plotseling stond hij oog in oog met een beer die zich achter een grote steen had verstopt.

Het beertje nam een sprong van schrik en rende weg. Hiawatha ging er achter aan. "Stop, ik wil met je spelen," riep hij nog, maar de bange beer holde naar huis.

In het berenhol dacht Hiawatha dat hij het beertje gevangen had toen hij in het donker een vacht voelde. "Ik heb je," lachte hij.

Een geweldig gebrul klonk uit het berenhol. Het was niet de kleine, maar de grote moederbeer die Hiawatha had gevangen. Met één sprong was hij weer buiten en hij begon te rennen in de richting van het bos met de grote beer achter zich aan.

Toen de bevers het tweetal zagen aankomen, begrepen ze meteen dat Hiawatha in gevaar was. Met hun staarten sloegen ze een SOS op een holle boomstam zodat iedereen op het eiland het kon horen.

De wezels vlochten snel een vangnet van lianen tussen de bomen waarin de grote beer werd tegengehouden. Ze was woedend maar ze kon zich snel weer losrukken.

Hiawatha rende nog steeds. Bij de rivier lag een grote boomstam die als een boot kon dienen. De bevers duwden hem snel naar de overkant.

Op de andere oever klom hij in een boom net als de beer achter zich. Hij was doodop en liet zich van een tak glijden. Hiawatha had de moed opgegeven. Maar de eekhoorns hadden intussen een slee gemaakt van takken. Toen Hiawatha erop was geklommen, werd een hert ingespannen die de kleine indiaan snel in veiligheid bracht.

De tocht eindigde bij de rivier. Hiawatha klom in zijn kano en nam afscheid van al zijn vriendjes in het bos. "Tot ziens!" riep hij nog. "Ik kom spoedig weer terug."

Een indianendorp maken

Benodigheden:

- een grote triplex plaat, dik karton of zandbak
- lange satéstokjes
- dun touw
- gips (om reepjes te maken), een kom met lauw water
- eventueel kleine takjes
- enkele dopjes of dekseltjes voor het kampvuur
- verf

Vorbereiding:

Voor het maken van de indianententjes of tipi's kan het beste al wat voorbereidend werk gedaan worden. Je neemt 3 satéstokjes en je zet ze open als een tentje (kegelvorm). Bovenaan maak je de stokjes vast met een dun touwtje. Voor elk kind maak je één tentje.

De repen gips kunnen al afgesneden worden. De lengte van zo'n reep komt overeen met de omtrek van zo'n tentje onderaan.

Uitvoering:

Je neemt een reepje gips, dompelt het onder in de kom met water, je wringt het uit en je bevestigt het rond de satéstokjes. Het beste begin je bovenaan, juist onder de knoop en je werkt zo naar beneden. Je brengt dit in verschillende lagen aan zodat het een stevig tentje wordt. Als een reepje is aangebracht, kan je het eventueel met natte handen gladstrijken.

Wanneer de gips is opgedroogd, kan een ingang uit het “tentzeil” geknipt worden. De leerling kan zijn tent schilderen.

Wanneer iedereen zijn tentje af heeft, kunnen deze op de triplexplaat gezet worden en krijgt het indianendorp vorm.

Een kampvuur mag uiteraard niet ontbreken. Dit kan ook met satéstokjes gemaakt worden en een deksel of dopje kan dienen als kookpot. Met behulp van touw kan dit omhoog gehangen worden tussen de stokjes. Onder het potje kunnen kleine takjes gelegd worden om het kampvuur helemaal af te maken. Wanneer het dorp in de zandbak gemaakt wordt, kunnen er nog kleine takjes als schutting tussen de verschillende tentjes gezet worden.

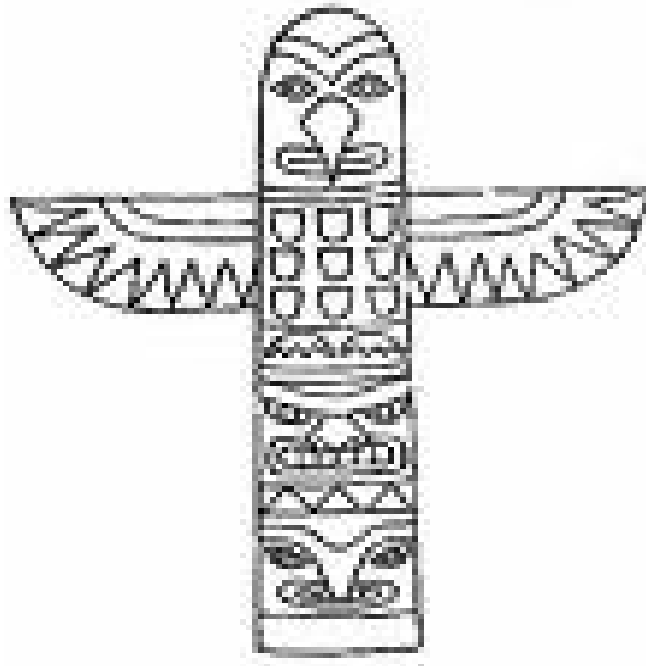
Een totem maken

Benodigdheden:

- keukenrollen, wc-rolletjes, yoghurtpotjes, platte smeerkaasdoosjes,...
- lijm, schaar
- verf
- crêpe-papier
- oude tijdschriften

Uitvoering:

De kinderen maken met behulp van het aangeboden materiaal een totempaal. Dit kan met allerlei soorten herbruikbaar materiaal. Wanneer de constructie gemaakt is, dan kan het geschilderd worden of met crêpepapier of snippertjes papier uit oude tijdschriften versierd worden.

Een hindernissenparcours afleggen

Vorbereiding:

De turnzaal wordt helemaal omgetoverd in het woud waar de kleine Hiawatha zijn avonturen beleefd. De kinderen moeten als het ware een parcours afleggen om de plaats waar de zon de aarde raakt te bereiken. Dit parcours wordt aangepast aan de leeftijd van de kinderen en aan het aantal mensen die kunnen helpen aan deze opdracht.

Mogelijkheden:

vzw De kleine speeldoos

0496 – 41 56 84

geert.dekleinespeeldoos@gmail.com

www.dekleinespeeldoos.be

- Over een bank stappen, de brede of de smalle kant naar boven
- over een mat tuimelen
- over de bok springen
- springen in de trampoline
- naar boven op een klimrek, even opzij blijven en langs het volgende klimrek terug naar beneden gaan
- met behulp van een touw slingeren
- de kinderen zelf oefeningen laten doen: springen, hinkelen, ronddraaien,...

Met handen en voeten schilderen

Benodigheden:

- een heel groot blad dat op de grond gelegd wordt
- vingerverf
- water en zeep
- de tekeningen die je bijgevoegd bij de lesmap vindt

Uitvoering:

vzw De kleine speeldoos

0496 – 41 56 84

geert.dekleinespeeldoos@gmail.com

www.dekleinespeeldoos.be

De kinderen kunnen hun handpalmen en voetzolen in een bepaalde kleur schilderen en deze dan op het grote blad zetten. Zo maken zij zelf hun sporen.

De tekeningen kunnen ook met hun vingers geschilderd worden.

Indien je nog meer variatie wilt op dit thema, kunnen de kinderen hun tekeningen inschilderen met kurk, aardappelen in verschillende vormen,...

INDIANENINSTRUMENTEN

Tamboerijn

Benodigdheden:

klein plastieken wegwerp bord
perforator
belletjes
garen
versierlint
schaar
prikpen

Uitvoering:

Maak met een prikpen of een perforator allemaal gaatjes in de rand van het plastieken bordje. Bevestig de belletjes een voor een aan een lang stuk garen en rijg het in en uit de gaatjes van het plastic bordje. Knoop het vast. Knip lange stukken versierlint van verschillende kleuren en bevestig deze aan de achterkant van het plastic bord. Met een schaar kun je er krullen in maken.

Mini muziekmakers

Benodigheden:

twee lege filmrol kokertjes
plantenstok
gekleurde tape
verf
rijst, kralen of bonen
schaar
lijm
zaag

Uitvoering:

Zaag de plantenstok in twee delen. Elk van 12 cm lang. Verf beide plantenstokjes in vrolijke kleuren. Versier de kokertjes met gekleurde tape, verf of beplak ze met stukjes papier. Haal de deksels van de kokertjes en maak er een gaatje in. Hier schuif je straks de plantenstok in. Maak het gaatje dus niet te groot anders valt de koker van het stokje. Vul de koker halfvol met rijst, bonen of kleine kraaltjes. Bevestig de deksel weer op het kokertje. En schuif het stokje erdoor. Als je iets lijm aan het gaatje in de deksel smeert, blijft het stokje beter zitten.

Muziekmakers

Benodigheden:

plakkaatverf
plastieke drinkflessen met dop
rijst en bonen
crêpepapier
krantenpapier
plakband

Uitvoering:

Bedek de tafel met krantenpapier. Zo kun je lekker te werk gaan. Neem twee plastic flessen en verwijder de etiketten. Stop rijst en bonen in de flessen en sluit de flessen af. Verf de flessen in vrolijke kleuren en laat dit drogen. Bevestig met behulp van plakband enkele stroken crêpepapier rondom de flessen. En klaar zijn je muziekmakers... schudden maar!!

Trommel

Benodigdheden:

- bus
- ballon
- verschillende kleuren papier
- lijm
- schaar

Uitvoering:

Versier de bus aan de buitenkant met stukjes papier, dit kan bijvoorbeeld ook met verf. Knip van de ballon het tuitje af en span de ballon over de bovenkant van de bus en de trommel is klaar.

Enkel- en polsbandjes

Benodigdheden:

Voor de polsen “sportbandjes”, voor de enkels “veterbelletjes”.

Uitvoering:

Naai aan de polsbandjes enkele belletjes. De kinderen kunnen ze aandoen en elke keer dat ze in hun handjes kloppen, horen we ook de belletjes.

Voor de enkels kan u enkele belletjes aan een veter rijgen en deze dan rond de enkel binden. Wanneer ze stampen op de grond, rinkelen de belletjes.

Indianendans aanleren

Enkele jaren geleden hadden de M-kids een hit met hun “Indianendans”, een bewerking van “In Zaire”. De originele dans kan aangeleerd worden, men kan de kinderen er vrij op laten bewegen of de juffen en meesters kunnen er zelf een dansje op maken.